

« zurück blättern vor »

UNTEROFICER subst. m., ab 1764; auch *underoficer*, *unterofficier*, *unteroficjer*, *unteroficyjer*; ‘Unteroffizier’ – ‘podoficer’: (vor 1792) 1951 Kit. Opis 57-58 *w dokazywaniu chorągwią Niemcy celowali Polaków, ale za to Polacy zawsze w dawaniu ognia przepisowali Niemców, którym rzadko kiedy udało się razem wystrzelić, chociaż przybierali do siebie dla lepszego ładu unteroficyjerów od gwardyi koronnej*. ◦ vor 1919 Sw *Ten U[nderoficer] spał z jednym gemein-żołnirzą*. ◦ [LBel.] †1918 T.K., Sw *Unteroficjera delikatność brać nie pozwalała*. – TR, L, SWIL, SW sowie SPA 1916. ◦ **Var:** *underoficer* subst. m., [hapax] vor 1919 Sw – nur Sw (gw.); *unterofficier* subst. m. – L; *unteroficer* subst. m. – TR, SWIL, SW; *unteroficjer* subst. m., [hapax] †1918 T.K., Sw – nur Sw; *unteroficyjer* subst. m., [hapax] (vor 1792) 1951 Kit. Opis 57-58. ◦ **Etym:** nhd. *Unterofficier* subst. m., ‘der unterste oder niedrigste Befehlshaber’, GRI. ◦ **Konk:** *podoficer* subst. m., bel. seit 1815, Sw, zuerst geb. SWIL. ◦ **Der:** *unteroficerstwo* subst. n., ‘Unteroffiziersdienst’, †1773 Mat., Sw *Doznatem, jak jest szkodliwe nie iść przez żołnierskie od unteroficerstwa gradusy*. Zuerst geb. Sw; *unterofficierstwo* subst. n., ‘dss.’, 1775–1806 Teat. 24c 100, L *Po żołniersku, z trzcina, na znak unterofficierstwa*. Zuerst geb. L; *unteroficerski* adj., vor 1919 Sw *Stopień U[nteroficerski]*. Zuerst geb. Sw; *unteroficjerstwo* subst. n., ‘dss.’, zuerst geb. Sw. ❖ Die Bezeichnung stammt wohl von den ausländischen (hier: deutschen) Truppen im polnischen Dienst. Vgl. †*unterlejtant*.

« zurück blättern vor »